

Rocca di Papa 3. októbra 2020

#daretocare

Príbehy ľudí, ktorí sa rozhodli postarať o druhých

1. OTVORENIE

#daretocare – Príbehy ľudí, ktorí sa rozhodli postarať o druhých

Akcie pre bratstvo – Austrália, Brazília Nemecko, USA, Vietnam

Park prijatia a solidarity v Ascoli Piceno (PAS) – Italia

Odvahu! I Danilo Zanzucchi má 100 rokov – Italia

Gen Verde a Gen Rosso

#Daretocare v akcii – Nigéria

TV film o Chiare Lubichovej – rozhovor so Saveriom D’Ercole

Nádej pre Libanon

Kolegamento CH – Prepojená rodina

Alessandra Pasquali: *Ciao! Boa tarde ao Brasil! Boa noite Portugal! Bonsoir a tout le monde!*

Michele Sole: *Hola a todos y a todas! Good evening and good morning to everyone!*

Alessandra: Pozdravujeme vás všetkých z Auditória Medzinárodného centra Hnutia fokoláre, z ktorého po viacerých mesiacoch opäť vysielame Kolegamento! Už nám to chýbalo, pravda?

Michele: Je skutočne pekné znovu sa takto stretnúť v tomto priamom prenose s celou našou rodinou na celom svete! Predovšetkým ale tu chceme pozdraviť Emmaus a Jesúsa, ktorí sú tu s nami! Ciao Emmaus, ciao Jesús!

Alessandra: Vitajte! Z dôvodu ešte priahajúcej pandémie a zachovávanía pravidiel, niektoré časti kolegamenta sme vopred natočili v Loppiane. Prečo v Loppiane?

Michele: Je to jednoduché, pretože my dvaja bývame v Loppiane, kde majú sídla aj dve medzinárodné hudobné skupiny Gen Rosso a Gen Verde.

Alessandra: A pre toho, kto by nás nepoznal, po mojej ľavici je Michele Sole z Gen Rosso.

Michele: A Alessandra Pasqualiová z Gen Verde.

Alessandra: Zároveň pozdravujeme našich kolegov a kolegyně: ahoj decká!

Michele: Povedzme ale niečo o sebe. Ja pochádzam z južného Talianska, spev sa mi vždy páčil, až som sa raz rozhodol preniknúť do sveta televízie, prešiel som aj pár skúškami „hľadáme talenty“... Potom som spoznal ľudí, ktorí mi dali poznať Chiaru Lubichovú a charizmu

jednoty a to si ma získalo! Pustil som sa milovať a to ma urobilo šťastným, realizuje ma to. Aktuálne, už niekoľko rokov žijem v jednom fokoláre a spievam s Gen Rosso.

Alessandra: Ja som sa narodila v Ríme a po skončení sociológie som chcela realizovať svoj sen: stať sa herečkou. 3 roky som študovala prednes. A práve v divadelnej škole som pochopila, že ak chcem byť skutočne šťastná, musím pre Boha nechať všetko. Jeden známy, režisér, bez toho, aby vedel čo hovorí, nám raz povedal: ak chcete vystúpiť na pódium, musíte mať skutočne niečo dôležité, čo chcete povedať. No a v mojom živote najdôležitejšou vecou bolo stretnúť Boha, ktorý je láska a to bola pre mňa revolúcia. A kvôli čestnosti a aj z lásky som na jednom divadelnom kurze povedala Bohu svoje áno.

Michele: Na začiatku tohto kolegamenta by sme chceli pozdraviť niekoľko komunit, ktoré nás sledujú, pretože práve oni nám pomohli realizovať toto CH. Sú to napríklad skupiny v Libanone, Nigérii, pretože nám vyrozprávali o svojich výzvach a kultúrnom bohatstve. Ďakujeme vám všetkým!

Alessandra: Wow!

Michele: Ciao!

Alessandra: To je krásna veľká rodina! Ahoj! Začnime od Strednej Ameriky od Guatemaly Lilli, ste tam? *Hola, que tal?*

Lilina Castañeda: *Hola a todos!*

Michele: *Hola!*

Alessandra: Vieme, že patríte do skupiny „Spoločne pomáhajme“, ktorá pomáha mnohým ľuďom zasiahnutým COVIDOM. Povedzte nám o tom niečo.

Lilina: „Spoločne pomáhame“ je aj naše motto. Snažíme sa ľudí vypočuť, pochopiť ich a konkrétne im pomôcť. Začali sme s kurzom pečenia online, s kurzom kreslenia, hry na gitaru, prípravy plnených cestovín a organizujeme tomboly. So získanými peniazmi sme mohli zabezpečiť viacerým rodinám jedlo alebo peniaze na zaplatenie zloženiek. Podarilo sa nám aj získať lekárske materiály pre jedno zdravotnícke stredisko. Potreba je veľa a my sa spoločne, a v tom to je, snažíme robiť, čo je v našich silách. Vďaka!

Alessandra: Ďakujeme! *Muchas gracias!*

Michele: *Muchas gracias Lilina!*

Prejdime do Bolívie. Z Cochabamby sú s nami spojení Carlos, Lidia, Maria Chiara a Fernando.

Tutti: Hola! Ciao!

Maria Chiara: Pozdravuje vás naša rodina, sme veľmi radi, že môžeme byť na kolegamente. Posielame vám veľa pozdravov a celá naša komunita z Bolívie vás objíma.

Tutti: Ciao a tutti!

Michele: *Gracias!*

Alessandra: A teraz Severná Amerika, Québec, Kanada, je tam páter Yvon? *Zdravíme!*

Yvon Desormeaux (nepočuť ho)

Michele: Mikrofón, páter Yvon... Nevadí, pokračujme.

Alessandra: Áno.

Michele: A teraz je tu Afrika, Angola, rodina Lukoki.

Tutti: Ciao!

Lena: Ja som Lena...

Alberto: ... a Alberto Lukoki.

Lena: Sme manželmi a voluntármi a sú tu s nami niektoré z našich detí a vnúčatá.

Alberto: Sme šťastní, že sme spolu s vami na tomto CH. S radosťou vás zdravíme i celé Dielo v Angole, všetky Chiarine deti na celom svete!

Tutti: Ciao!

Michele: *Muito obrigado, muito obrigado!*

Pokračujme v Afrike, presuňme sa do Juhoafrickej republiky v Grahamstown (1000 km na juh od Johannesburgu). Joana, vieme, že tam študuješ a ešte si stále tam, lebo si sa kvôli Covidu nemohla vrátiť domov.

Joana (inizia col microfono spento)

Michele: Joana?

Alessandra: Joana?

Michele: Joana, zapni si mikrofón...

Joana: Áno, zostala som tu sama, ale necítim sa sama, keď som s vami všetkými. Pozdravuje vás rodina Fokoláre z Južnej Afriky!

Alessandra: Podme teraz do fokoláre v Káhire, v Egypte. Čo sa u vás deje? (musica ambiente) Niečo oslavujú!...

Uno dei giovani (saluto in arabo, senza traduzione)

Uno dei giovani: Pozdravy z Egypta!

Tutti: Ciao!

Alessandra: Ciao!

Michele: Ciao!

Alessandra: Grazie!

Michele: A teraz podme do Európy... (saluto ancora dall'Egitto), pozdravujeme Portugalsko, citadelu Arco-Iris.

Ana Maia Matos: *Olá a todos, sou a Ana!*

Mário Maia Matos: Ciao , ja som Mário. V tejto sále, hoci takto v odstupoch, sme zástupcovia všetkých: gen, dospelí, kňazov i rodín... Všetkých zdravíme!

Tutti: Ciao!

Michele: *Obrigado!*

Alessandra: Ešte pokračujem po Európe. Škótsko. Tom, počujeme sa? Ciao!

Tom Lamont: Pozdravuje vás rodina Fokoláre zo Škótska. A toto je moja rodina, aj moje dve vnučky: Helena a Felicity. Škótsko je malá krajina ale naše srdcia sú veľké. Posielame naše pozdravy a jednotu všetkým na celom svete.

Tutti: *Bye!*

Michele: Bye!

Alessandra: Veľmi ťa pozdravujeme, Tom, a prajeme Gine-Marii, aby všetko dobre dopadlo s narodením vášho posledného vnúčatka v novembri.

Tom: Áno!

Michele: Veľa šťastia, Gina-Marie!

Ukončme tento beh po svete pozdravom Mitka v Bulharsku. Ahoj, Mitko! Počuli sme, že ste mali nejaké špeciálne Mariapoli?

Mitko: Všetci vás pozdravujeme zo Sofie! Ako dobre viete, z dôvodu pandémie sa nemôžu konať veľké podujatia, preto naše tohtoročné Mariapoli bolo odlišné: bolo to v horách v blízkosti rieky a pod stanmi. Bolo nás 20. Bolo skutočne krásne znovu vidieť prítomnosť Boha v prírode i medzi nami, bola to silná skúsenosť jedinej veľkej rodiny.

Michele: Ďakujeme, Mitko! Ciao!

Alessandra: Grazie Mitko!

Páetr Yvon, počujeme sa teraz? Zapnite si mikrofón. Čo robiť...? Musíme pokračovať.

Michele: Pozdravujeme pátra Yvona a všetkým ďakujeme!

2. CHIARA LUBICHOVÁ: UNIVERZÁLNE BRATSTVO

Alessandra: 8. mája 2004 v nemeckom Štutgarde mala Chiara pred sebou veľké publikum, približne 9000 osôb z mnohých európskych krajín. Bolo to prvé stretnutie siete kresťanských hnutí s názvom „Spoločne pre Európu“. Boli to historické chvíle. Chiara tam ponúkla kľúč k budovaniu mieru na kontinente Európy, ktorý je mozaikou mnohých národov. Poukázala na význam univerzálneho bratstva, ktoré môžeme skutočne žiť ako program na celom svete.

Michele: A iba pred pár hodinami pápež František v Assisi podpísal svoju tretiu encykliku s názvom: „Všetci bratia– o bratstve a sociálnom priateľstve“. A od zajtra sa môžeme zoznámiť s textom. Veľmi ma oslovilo, že pápež dnes považuje bratstvo za jediné východisko na prekonanie mnohých kríz, ktoré pokračujú zraňovať náš svet.

Ale teraz si vypočujme úryvok z Chiarinho príhovoru v Štutgarde.

Chiara Lubichová¹: Myšlienka všeobecného bratstva je hlboko ľudskou inšpiráciou, ktorá bola prítomná v myšliach velikánov ducha.

---

¹ Stoccarda, 8 maggio 2004. Giornata: "Insieme per l'Europa" Chiara Lubich: "La fratellanza universale: una necessità per l'Europa unita"

Martin Luther King vyznáva: „Snívam, že jedného dňa (...) si ľudia uvedomia, že boli stvorení tak, aby žili spoločne ako bratia (...); (a) že bratstvo (...) bude heslom na dennom poriadku pre podnikateľov a mottom pre mužov vo vláde.“²

Máhatmá Ghándí na margo svojej osoby povedal: „Mojím poslaním nie je len jednoducho bratstvo indického ľudu (...) Ale skrze uskutočnenie slobody v Indii, dúfam, že sa mi podarí uskutočniť a rozvinúť aj misiu bratstva medzi ľuďmi.“³

Myšlienka všeobecného bratstva sa stala projektom i u ľudí, ktorí nečerpajú z náboženských prameňov.

Bol to plán Francúzskej revolúcie, ktorej mottom bolo: „rovnosť, bratstvo, sloboda“. Hoci sa viacerým krajinám postupne podarilo vybudovať demokratický poriadok a aspoň čiastočne uskutočniť slobodu a rovnosť, bratstvo ostávalo vždy skôr iba ohlasovanou, než žitou skutočnosťou.

Ten, ktorý ohlasoval všeobecné bratstvo a ukázal spôsob na jeho uskutočnenie, bol Ježiš. Keď nám zjavil, že Boh je náš Otec, zrútil múry, čo rozdeľovali ľudí na „rovnakých“ a „odlišných“, na priateľov a nepriateľov. Vyslobodil každého človeka z pút, z tisícorakých foriem podriadenosti a končiac otroctvom, od každého bezprávia, čím vyvolal skutočnú existenčnú kultúrno-politickú revolúciu.

Mnoho duchovných prúdov sa v priebehu storočí snažilo uskutočniť túto revolúciu. Opravdivým bratským životom bol napríklad nevšedný sen, smelý projekt a náročný program Františka z Assisi a jeho spoločníkov⁴, ktorých život bol obdivuhodným príkladom bratstva, ktoré spolu so všetkými mužmi a ženami pojímalo aj celý vesmír s bratom slnkom, mesiacom, hviezdami...

Nástroj, ktorý nám Ježiš ponúka na uskutočňovanie všeobecného bratstva je láska. Táto veľká a nová láska sa odlišuje od tej, ktorú obyčajne poznáme. Ježiš priniesol na svet nebeský spôsob lásky.

Táto láska vyžaduje *milovať všetkých*: nielen príbuzných a priateľov. Vyžaduje milovať sympatických i nesympatických, krajana i cudzinca, Európana i prisťahovalca, člena svojej cirkvi i inej cirkvi, spoluverca i inoverca. (...)

Táto láska vyžaduje milovať aj nepriateľa a odpustiť mu, ak nám ublížil.

Hovorím teda o láske, ktorá nerobí rozdiely, ktorá berie do úvahy tých, ktorí žijú fyzicky vedľa nás, o ktorých hovoríme alebo počujeme hovoriť; tých, ktorým je určený výsledok našej každodennej práce, o ktorých sa dozvedáme zo správ v tlači alebo z televízie...

² MARTIN LUTHER KING, *Discorso della Vigilia di Natale 1967*, Atalanta, cit. in *Il fronte della coscienza*, Torino 1968.

³ M.K. GANDHI, *Antichi come le montagne*, Milano 1970, p. 162.

⁴ Cf card. R. Etchegaray, *Omelia in occasione del Giubileo della Famiglia francescana*, in «L'Osservatore Romano», 12 aprile 2000, p.8.

Takto totiž miluje Boh Otec, ktorý dá vychádzať slnku a zosiela dážď na všetky svoje deti, na dobrých i zlých, na spravodlivých i nespravodlivých (porov. *Mt 5, 45*).

Druhou požiadavkou tejto lásky je, že chce, aby sme *milovali ako prví*. Ježiš totiž priniesol na zem nezištnú lásku, ktorá nečaká na prejav lásky zo strany druhého, práve naopak, stále sa ujíma iniciatívy, tak ako Ježiš, ktorý dal za nás život, keď sme boli v hriechu a teda nehodní jeho lásky. (...)

Láska, ktorú priniesol Ježiš nie je platonickou, sentimentálnou láskou, založenou na slovách, je to *konkrétna láska*. Vyžaduje pristúpiť k skutkom. A to je možné, ak budeme všetko pre všetkých: chorí s chorými; radostní s radujúcimi; ustarostení, neistí, hladní, chudobní s druhými. A keď v sebe cítíme to, čo cítia druhí a následne podľa toho i konáme. (...)

Keď sa podľa tejto lásky riadi viacero osôb, premení sa na *vzájomnú lásku* a práve tú Ježiš nadovšetko zdôrazňuje: „Aby ste sa aj vy vzájomne milovali, ako som ja miloval vás.“ (*Jn 13, 34*) Toto prikázanie Ježiš nazýva svojim a „novým“.

Milovať týmto spôsobom nie sú pozvaní len jednotlivci, ale aj skupiny, hnutia, mestá, regióny, štáty... Súčasná doba od Ježišových učeníkov totiž vyžaduje, aby nadobudli „sociálne“ kresťanské svedomie. Viac než kedykoľvek predtým sa ukazuje naliehavou potreba milovať vlast' druhého ako svoju vlastnú. (...)

Táto láska, ktorá dosahuje svoju dokonalosť vo vzájomnosti, je prejavom sily kresťanstva, lebo priťahuje do tohto sveta, *medzi mužov a ženy, prítomnosť samého Ježiša*.

Nepovedal azda Ježiš: „Lebo kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi“ (*Mt 18, 20*)?

A nie je azda tento jeho prísľub zárukou bratstva? Ak je on, Brat v najhlbšom zmysle slova, medzi nami, nemáme sa azda i my navzájom považovať za bratov a sestry? (...)

Nech Duch Svätý nám všetkým pomáha, aby sme na základe lásky, ktorú nám priniesol z neba Ježiš, vytvárali všade tam vo svete, kde sa nachádzame, čoraz väčšie diely bratstva.⁵

3. AKCIE PRE BRATSTVO – ČASŤ 1

Alessandra: „Konkrétna láska vyžaduje pristúpiť k skutkom a to je možné, len ak budeme všetko pre všetkých“, ako povedala práve Chiara.

Dnešné kolegamento sme chceli začať práve s ňou, lebo jej slová sú ako „polárna hviezda“ príbehov a správ, ktoré uvidíme. Sú to príbehy protagonistov, ktorí sa „pokúsili

⁵ Dal discorso di Chiara Lubich "La fratellanza universale: una necessità per l'Europa unita", alla Giornata: "Insieme per l'Europa", Stoccarda, 8 maggio 2004.

o niekoho postarať“ – ako hovorí motto Pathway, s ktorým vyšla mládež Hnutia fokoláre ku všetkým: *Dare to Care* – a patrí sem všetko, čo každý urobí na pomoc, podporu či obnovu.

Michele: „Čo mám urobiť, aby som sa dostal k druhému? Aké sú potreby môjho mesta, mojej školy v čase pandémie? Toto sú niektoré z otázok, ktoré si v Texase, v Brazílii a Nemecku položili protagonisti našich troch krátkych príbehov.“

Potom prejdeme do Nigérie, vstúpime do života jednej komunity Fokoláre a zistíme, ako zareagovali na trápenie svojich blízkych.

Clint Ressler, Texas City, Texas – USA: Keď pandémia vypukla, chcel som nejako pomáhať. Mnohí ľudia sa cítili izolovaní, bezmocní a pravdupovediac, tak som sa cítil aj ja. Ľudia boli zatvorení doma a cítili sa osamotení. Vtedy mi napadlo spojiť telesné cvičenie s návštevou ľudí v mojej farnosti.

Dal som môj oznam na sociálne siete, kde som napísal, že ich prídem navštíviť na bicykli k nim domov. Jeden diakon mi poradil jednu aplikáciu na internete, kde som mohol zadať adresy a potom na mape vidieť znázornenú moju dennú cyklotrasu. Bolo zábavné vidieť úžas ľudí, keď som sa pred ich dverami ukázal v krátkych nohaviciach a s bicyklom.

Ako farár som sa nikdy necítil byť misionár, ktorý má ísť za ľuďmi; skôr oni mali prísť na faru. Ale odkedy som začal tieto návštevy na bicykli, uvedomil som si, aké je účinné byť misionárom vo vlastnom meste.

Pápež František vyzval všetkých, aby boli nasledovníci-misionári, a myslím, že pandémia nám dala príležitosť uskutočniť to. Odrazu sme prešli od modelu farnosti, v ktorej ľudia prichádzajú za nami, na ten, v ktorom fara prichádza k ľuďom.

Každý deň pri stretnutí s mojím bližným nachádzam samého Ježiša. Rozprávame sa, modlíme sa a občas sa aj zasmejeme. Niekedy si urobíme aj selfie. Vidím, ako tieto jednoduché činy posilňujú putá nášho spoločenstva s tajomným Kristovým telom, už len preto, že sme prítomní jeden pri druhom, aj keď zachováваме sociálny odstup. (hudba)

Márcia Sewaybricker, Sorocaba, Brasil: Sme Márcia a Luiz a máme päť detí. V tomto čase sme doma s našou najmladšou dcérou Gabrielou. Pandémia tvrdo zasiahla Brazíliu, pričom sa ešte viac ukázali už jestvujúce nerovnosti. Máme malý podnik so sladkosťami a domácim chlebom. Vedeli sme, že mnohí ľudia sú v ťažkostiach, a Luiz mal nápad, že upečieme chleby a darujeme ich týmto rodinám. Keďže ani my sme neboli ekonomicky schopní zvládnuť nejaké veľké množstvo, podelili sme sa s touto myšlienkou s jednou skupinou WhatsApp a odpoveď bola neuveriteľná.

Obrátili sme sa na inštitúcie, ktoré mali kontakty na rodiny v ťažkostiach. V jednej farnosti nám povedali, že keď išli k nim domov informovať ich, ako sa vyhnúť nákaze, zistili, že mnohí nemajú ani mydlo a tým menej ochranné rúška. Gabriela, okrem toho, že pracovala so mnou v pekárni, sa ponúkla, že bude robiť mydlo z použitého kuchynského oleja. Moja manželka Márcia sa dala šiť rúška, tak spolu s chlebom sme mohli dávať aj mydlo a rúška.

Pekáreň solidarity sa nezastavila. Máme aj ťažkosti a nepríjemnosti, ale Boh zasahuje s nečakanými riešeniami vždy a v pravý čas. Doteraz sme vyrobili 2200 pecňov chleba, 1900 mydiel a 900 rúšok. Spolupracujeme s jedenástimi inštitúciami, ktoré majú dosah na viac ako 250 rodín a navyše bezdomovcov a deti jedného inštitútu.

Zakúsili sme, že aj keď my sami by sme mohli mať veľké problémy, aj tak vždy môžeme urobiť niečo pre druhých. Stačí začať. Aby sme potom boli – ako niekto povedal – tým vetrom, ktorý tvorí vlny solidárnej lásky. (hudba)

Ulrike Comes, Solingen – Nemecko: Som Ulrika, učím matematiku a fyziku na jednej strednej škole v Solingene v Nemecku. Krátko pred veľkonočnými prázdninami, z jedného dňa na druhý, zatvorili školy. Nikto nebol pripravený na takú situáciu a hneď bolo jasné, že si to žiada mimoriadnu tvorivosť. Bola som jediná z učiteľov, ktorá som poznala Zoom. Tak krátko potom som mohla obnoviť vyučovanie online a pomôcť rôznym kolegom pracovať podobne.

Na začiatku sme poslali mailom pracovné listy, ale hneď sme pochopili, že to bolo príliš málo zvlášť pre tých, ktorí mali ťažkosti si to osvojiť. Tak som doma pripravila videonahrávky a vysvetlila úlohy a matematické poučky. Išla som aj do školy, aby som nafilmovala fyzické pokusy na zdieľanie online.

Zatvorenie školy bolo pre mnohé rodiny ťažké, zvlášť pre tie s viacerými deťmi. Chceli sme rodičom dodať odvahy, tak sme sa stretávali online so skupinami troch alebo štyroch študentov aspoň dvakrát za týždeň, aby sme si boli bližší a rozprávali o úlohách. Bola to pre mňa nová skúsenosť byť tak blízko mojim študentom, pretože v škole bežne nemáš dost času na dialóg. Napriek všetkému negatívnemu, čo pandémia priniesla, osobne som videla aj jej pozitívne stránky. Pre mňa je to trvalá výzva zanechať svoje zvyky a istoty a s tvorivou láskou byť k dispozícii druhým: ale objavujem, že toto všetko je aj zdrojom radosti.

1. DARETOCARE (Skús sa postarať) V NIGÉRII

Moderátor: V Nigérii – a na celom svete – sú osoby, ktoré veria v silu Božej lásky v spoločnosti. Konajú v prospech spoločného dobra. Sú to „aktívni občania“. (prostredie a hudba) Majú odvalu postarať sa o druhých.

Josephine Madu, Casa Alba, Expert in Batik Designs (odborníčka na batikový dizajn): Čierna je odvážna. Čierna je pekná. Nie je to len farba. Je to postoj! Keď sa používa správne, s láskou, vie zdôrazniť všetky ostatné farby, vie im dať lesk a rozžiariť ich.

(hudba a ukážka: Abuja, Nigéria)

Moderátor: Pracovné ponuky v medzinárodnej informatike nezabránili tomuto mladému Nigérijčanovi rozhodnúť sa pracovať na zveľadení vlastnej krajiny.

Samuel Robert Kwasari, M.D., CEO, Be The Help Foundation: (z nadácie Pomôž): Nigéria má viac ako 200 miliónov obyvateľov. Musíme preto myslieť na dostatočné zásobovanie potravinami a tým na poľnohospodárstvo. Na prvom mieste na rast výnosov, ktoré dosiahnu roľníci na poliach a vidiečania. Nie sme schopní pomôcť všetkým, ale usilujeme sa to robiť postupne po dedinách.

Ponúkali mi aj iné práce, ale moje srdce patrí sem. Už od začiatku bolo naším cieľom použiť všetky možné spôsoby, aby sme týchto ľudí vyviedli z chudoby. Toto miesto môže byť do budúcnosti ukázkové: od džungle k modelu, ktorý si ľudia môžu prísť pozrieť, kde učíme, ako pracovať v poľnohospodárstve, aby bolo udržateľné a prinášalo dobré výsledky.

(hudba a ukážka: Onitsha, Nigéria)

Moderátor: Ideme na juhovýchod, do veľkého vidieckého mesta Onitsha. Ako každé mesto, aj toto má svoje problémy. A je tu niekto, kto vie, ako sa dajú veci zmeniť.

Regina Amade Akudu, „Mama Regina“ Founder Crown of Thorns Soup Kitchen, Onitsha (zakladateľka iniciatívy Polievková jedáleň Trňová koruna): Snívam o svete, ktorý smeruje k dokonalosti, kde je rovnaké rozdeľovanie všetkých zdrojov, ktoré nám daroval Všemohúci Boh. Tak bude mať každý to, čo potrebuje.

Clara Osemenam, Collaborator, Crown of Thorns Soup Kitchen: (spolupracovníčka): Mama Regina má veľkú lásku k chudobným, predovšetkým k žobrákom. Usiluje sa dať im najesť. Začali sme s asi päťdesiatimi osobami. Teraz ich nasýtime asi 300 z okolia Onitshe.

Mama Regina sa stará o peniaze, ja pomáham pripravovať jedlo zadarmo a sú tu ďalšie skupiny, ktoré pomáhajú s jeho rozdeľovaním. Keby sme túto prácu nechali len na vládu, myslím, že by nebolo možné vyhľadať týchto chudobných ľudí na uliciach. Teda musíme vyjsť my, stretnúť sa s nimi a pomôcť im každým možným spôsobom, aj keď len malým!

Regina Amade Akudu, „Mama Regina“, Founder, Crown of Thorns Soup Kitchen, Onitsha: Keď vidíš, akí sú hladní títo ľudia! Zvlášť v tomto čase pandémie. Je jasné, že treba pokračovať. Verím, že keď Boh k niečomu pozýva, tak to bude aj podporovať: skutočne táto iniciatíva záhadne napreduje. Chcela by som, aby tieto deti opustili ulicu a šli do školy. Potom sú tu ľudia, ktorí si žobrujú: chcela by som, aby tí, ktorí môžu sa vyučiť nejakému remeslu, opustili ulicu a namiesto žobrania robili niečo pre seba.

Joseph Johnson Osayande, Supporter, Crown of Thorns Soup Kitchen (sponzor): Najväčšou lekciou života je nikdy nikoho nepodceňovať, pretože dieťa v náručí toho žobráka by sa mohlo stať dokonca prezidentom tejto krajiny.

Moderátor: Stále v Onitshe sa mladí usilujú o lepšiu a istejšiu budúcnosť v „Casa Alba Batik – Formačnom centre pre šitie“.

Chinasa Blessing Okafor, Casa Alba trainee (majsterka): Pracujem v Casa Alba asi 2 roky a bola to pre mňa skutočne nádherná skúsenosť, či už po duchovnej alebo odbornej stránke. Nikdy by som si nebola myslela, že sa môžem stať to, čo som si nikdy nemyslela, že môžem byť. Táto práca mi k tomu dala veľmi veľa sily a odvahy. Je tu viacero úsekov ako farbenie, viazanie, aplikácia vosku a šitie. Naučili sme sa šiť a ja viem urobiť dokonale navrhnuté šaty. Keď ich uvidíte, budú sa vám páčiť! (hudba)

Roseline Chigozie Ohuorah, Fashion Designer (módna návrhárka): Začínam svoju kariéru v móde a prichádzam na trh s novými modelmi. Zamýšľala som prísť do Casa Alba, kde som si osvojila prvé veci, aby som sa vyučila. Vieš, v móde sa človek učí každý deň.

(ukážka: 25. výročie Casa Alba)

Moderátor: Oslavujme 25 rokov činnosti!

(prostredie, hudba a ukážka: Abuja, Nigéria)

Moderátor: Táto profesionálna architektka práve navrhuje domy v hlavnom meste federácie, Abuja. Ale nikdy nebude môcť zabudnúť na vdovy z jej rodnej dediny blízko Jos.

Chundung (Tutu) Gyang, Architect and Founder of the Jos Acha project: Vyrastala som v Jos, na veľmi pokojnom mieste. Nepoznali sme sa navzájom a vôbec nám to neprekážalo. Ale v terajšej kríze sme v izolácii a už nemáme dôveru v seba samých. Teda je tu veľa ľudí v núdzi a plných beznádeje. Ľudia trpia. Kríza priniesla aj mnoho samovrážd, predovšetkým mužov, kvôli čomu sa ženy samy musia starať o vlastné živobytie. Tak som myslela, že musím prispieť svojím malým dielom.

Delphine Asu, Broadcaster and Content Creator: Mohla si byť len ďalšia „žena z mesta“, ktorá príde na návštevu dediny a potom odíde, ale ty si urobila krok navyše...

Chundung: Vrátila som sa do mojej komunity v Jos, kde sa pestuje obilie a s pomocou mojej mamy, teraz už nežije, som začala projekt obrábania pozemkov v Acha na vytvorenie pracovných miest a riešenie problému chudoby. Uvažovala som: väčšinu týchto žien, ktoré stratili mužov a ktoré pracujú prevažne pre vlastné živobytie, môžeme zapojiť do prác pri zbere úrody, ktorú dopestovali a ktorú ľudia potrebujú.

Život nie je jednotvárný, je plný zmien. Predtým som mala rodičov a zrazu ich už nemám a práve niektoré z týchto žien ma prišli potešiť, keď som to potrebovala.

Delphine: Niekedy, predovšetkým v rozvojovej krajine ako je Nigéria, sa ľudia pýtajú: Zvládneme to? Bude sa nám dariť? Dobré, rastieme, máme lídrov, ktorí sa starajú o ľudí. A my ako môžeme byť občania, občania „s láskou“ v srdci?

Chundung: Ako Nigerčania, v takej rôznorodej krajine, máme všetky dôvody na to, aby sme neboli jednotní. Ale súčasne v našej rozmanitosti je naša jednota. Teda musíme prijímať

všetkých takých, akí sú i odkiaľ pochádzajú. A to, čo nechceme, aby ľudia robili nám, nesmieme robiť ani my im.

Delphine (po anglicky): Zlaté pravidlo.

Chundung: Áno, zlaté pravidlo. Musíme pamätať, že sme zodpovední. My všetci na tejto zemi máme jediný cieľ, čiže môcť raz skutočne vidieť Božiu tvár; čo by sme mali pre to robiť? Mohli by sme mať vlastné predstavy, ale nemuselo by to byť to, čo chce pre nás Boh.

Delphine: Hovoríš, že čo chce Boh pre nás – ako národ?

Chundung: Ako jednotlivcov. Pretože národ tvoria jednotlivci. Keď každý koná správne, potom kolektív robí dobre. Ale keď sa niekto správa zle, potom celý kolektív blúdi. Preto musíme začať od seba. (hudba)

Ada: Povedz to zo srdca!

Benjamin: Pridaj hlasitosť, hrajú „Dare to care“ (Skús sa postarať Nigéria) v Nigérii!

(hudba)

Alessandra: Srdečne ďakujeme za vaše príspevky. Ukázali ste nám život vo vašej komunite. Osobitne ďakujeme Anne, Delphine a všetkým, ktorí pripravili túto reportáž z Nigérie. Tiež Luize, Gabriele a Márcii z Brazílie, Ulrike z Nemecka a pátrovi Clintovi z Texasu.

5. TALIAANSKO: PARK PRIJATIA A SOLIDARITY (PAS) V ASCOLI PICENO

Alessandra: Teraz sa presunieme sem neďaleko, do stredného Talianska, do Ascoli Picena. Tu sa zoznámime s PAS-om, je to skratka „Parku prijatia a solidarity“, siete združení, ktorá reaguje na otázky svojho mesta.

(musica e didascalia: Ascoli Piceno, Italia)

Lorenzo Russo: Nachádzame sa v Ascoli Piceno, v nádhernom meste, špekru regiónu Marche v strednom Taliansku. Toto je jedno z najmonumentálnejších miest Talianska. Sú tu veže, zvonice, paláce kompletne odeté do mramoru, do travertínu. Jednako ale za týmito múrmi natrafíš na veľa sociálnych problémov. Uvedomili si to aj voluntári zo združenia PAS, ktorí sa každý deň starajú o ľudí v núdzi.

Pino Felicetti, Presidente Polo accoglienza e solidarietà: Združenie PAS sa zrodilo zosieťovaním skupín. V r. 2015 sme pozvali do nášho mesta Veru Araujovú na jeden seminár, na konferenciu s názvom „Víťazstvo lásky nad chudobou“. Povedala: „Podľa mňa tu, povedala ona, je možnosť vytvoriť peknú sieť na pomoc ľuďom v sociálnej núdzi“ Boli to prorocké slová.

Carla Meletti, Volontaria Polo accoglienza e solidarietà: Naša sieť začala tým, že sme sa začali poznávať a rešpektovať sa, ceniť si skúsenosti a kompetenciu každého; ľudí, ktorí pravdepodobne omnoho dlhšie a lepšie ako my pracovali na našom teritóriu, aby dali odpoveď na chudobu.

Pino Felicetti, Presidente Polo accoglienza e solidarietà: Dnes je nás 17 združení. Od začiatku sme hovorili: chceme sa spojiť, aby sme urobili viac, než by sme dokázali jednotlivo, vytvoriť túto prídavnú hodnotu prostredníctvom našich vzťahov.

Carla Meletti, Volontaria Polo accoglienza e solidarietà: V čom je náš základný prínos? Jednoducho vedieť spojiť ľudí a to sme sa naučili z charizmy jednoty. Zo skupiny niekoľkých združení, dnes nás je 17, čo pracujeme na tomto fyzickom mieste, ktoré nám dala k dispozícii diecéza s dôležitým príspevkom Sporiteľne Ascoli, pretože si uvedomili význam tejto reality.

Pino Felicetti, Presidente Polo accoglienza e solidarietà: Raz ráno sem prišiel jeden bezdomovec, jeden z tých, čo ani nechce, aby sa mu pomáhalo. Ale prišiel a plakal, lebo ho veľmi boleli zuby. Hneď sme ho prijali. Pomaly sa cítil lepšie a bol ošetrovaný. Na druhý deň sa k nám vrátil celý spokojný, aby sa poďakoval, teraz využíva prakticky všetky naše služby. Chcem tým povedať, že láska má byť vždy osobná, ku každému, treba ju ale odmerať podľa každého človeka a podľa reálnych potrieb každého.

Cesidio Baliqioni, Volontario Polo accoglienza e solidarietà: Dnes varíme: prvé jedlo budú cestoviny na paradajkách; obloha cukety so zemiakmi; druhé jedlo sú *panzerotti*. Včera sme vydali 65 porcií, ale chceme sa vybaviť pre dvojnásobné množstvo pre prípad, že by prišli všetci, hoci ich môže byť raz viac raz menej. Ale stále máme jeden hrniec ako rezervu.

Barbara D'Erasmus, Volontaria Polo accoglienza e solidarietà: Keď som objavila toto združenie, povedala som si: musím niečo urobiť, mám malé deti. Bolo to skvelé, prišla som do tohto združenia práve vo februári a v marci začal COVID, teda *lockdown*. Boli sme tu zodpovedne, so zachovaním všetkých potrebných nariadení, všetko dopadlo dobre. Pripravili sme denne aj vyše 80 porcií, takže táto služba sa nemohla prerušiť, musela pokračovať.

Založenie PAS je podľa mňa fantastická vec. Existovali tu všetky tieto organizácie, ale každá pracovala sama. Lenže spoločne je z toho fantastická služba, lebo nás spája, spája naše sily, veď jedna vec je pracovať každý sám a iná pracovať spoločne: dokážeš omnoho viac.

Pino Felicetti, Presidente Polo accoglienza e solidarietà: považujeme to za cestu k zjednotenému svetu, samozrejme, na našom území: je to malý príklad bratstva na tomto mieste. Ide o myšlienku, že zjednotený svet nevytvoríme sami, ale mu môžeme pomôcť, ak ho chránime, ak ho nejakým spôsobom budujeme. (musica)

Michele: A opäť sme v priamom prenose! Ďakujeme veľmi Pinovi Felicettimu a všetkým pracovníkom PAS v Ascoli za ich mimoriadnu prácu. Kto by ich chcel viac poznať, nech ide na webovú stránku: www.pas-ap.it

6. GEN VERDE A GEN ROSSO

Alessandra: A sme v polovici našej cesty po svete.

Celého sveta sa dotkla pandémie a zmenila život všetkých, aj ľudí zo zábavného priemyslu, teda aj život náš Gen Verde a Gen Rosso. Museli sme prerušiť naše národné a medzinárodné turné a pýtali sme sa, ako pokračovať? Zaiste, snažili sme sa vymyslieť čo sa len dalo, aby sme zostali v kontakte s naším publikom.

Michele: Áno, Alessandra. *Lockdown* bolo ťažké obdobie, ale nezastavili sme sa ani na chvíľu. Snažili sme sa byť ľuďom nablízku našimi pesničkami, cez *streaming*, priamymi prenosmi. Spomínam si na jednu mimoriadnu skúsenosť s jedným chlapcom zo severného Talianska, hneď ako ho prepustili z nemocnice, kde bol kvôli COVIDu, bol aj v nebezpečí života, napísal nám, že keď bol pod respirátorom, sledoval náš prenos a to mu dalo silu nevzdávať sa.

Žiť pre druhých a budovať bratstvo je jedným z cieľov Gen Rosso, ktoré dnes tvorí 22 osôb z 11 krajín.

Teraz by som vám ukázal pár záberov z našej poslednej pesničky s názvom „*Shock of the World/Svet v šoku*“, hovorí o potrebe postarať sa o prírodu konkrétnymi akciami na ochranu prírody a vlastne celého ľudstva.

(stralcio videoclip canzone del Gen Rosso)

Alessandra: Vďaka, Michele, ďakujeme Gen Rosso za pesničku, ktorá nám dodáva odvahy, aby sme sa aj osobne pustili chrániť zem.

Aj pre nás, z Gen Verde bolo obdobie *lookdown* osobitné. V marci sme boli na turné v Španielsku a behom sme sa museli vrátiť domov. Prišli sme do Talianska, ktoré bolo v plnej karanténe. Môžete si predstaviť, čo podľa správ prežívali naše rodiny po celom svete, je nás 19 zo 14 krajín. V najkritickejšom období sme sa skontaktovali s mnohými mladými, samozrejme po telefóne, Zoome, v priamom prenose *streaming*. Bol to čas aj veľkej kreativity, len aby sme zachytili čo najväčšie množstvo ľudí, tiež sme zložili nové piesne.

Teraz si pozrite kúsok našej pesničky s názvom “*Vincent’s song – Mne si to urobil*”. Mali sme ju prvýkrát spievať naživo v New York na prvom koncerte na turné po USA, ktoré bolo iba preložené... Pesnička sa zrodila z dlhoročnej spolupráce s Vincentskou rodinou, ktorá má veľa spoločného s Chiarinou charizmou a charizmou sv. Vincenta de Paoli. Pieseň nás pozýva vidieť v druhom Ježiša a postarať sa o druhého bez rozdielu.

(stralcio videoclip canzone del Gen Verde)

Michele: Ďakujeme Ale, vďaka Gen Verde. Pieseň hovorí, aby sme nikdy nezabudli na chudobných a najnúdznejších.

Alessandra: Azda nikdy nemalo vaše umelecké poslanie takú sociálnu zodpovednosť, ako teraz. Ďakujeme vám za pozornosť, lebo silno cítime vašu podporu.

Michele: Ako vidíte na obrazovke, nenechajte si ujsť naše posledné novinky. Tu sú všetky sociálne siete, kde publikujeme. Samozrejme nájdete nás na všetkých hudobných platformách. *Stay tuned!*

7. AKCIE PRE BRATSTVO - ČASŤ 2

Alessandra: Niekedy sa zdá, že zlo vzbudí viac pozornosti, než dobro. Ale dobro existuje. Budeme to vidieť aj v nasledujúcich príbehoch. No stačí mať len odvahu začať.

Michele: Nasledujúce reportáže hovoria vyslovene o odvahe. Uvidíme tri krátke príbehy z Brazílie, Austrálie a Vietnamu.

A potom, s veľkou radosťou sme 11. augusta slávili 100 výročie Danila Zanzucchiho. S manželkou Annou Mariou boli viac než 40 rokov zodpovední za hnutie Nové rodiny. Išli sme ich navštíviť k nim domov v Grottaferrate.

Najprv si pozrime tri krátke príbehy.

Rita Bersch, Porto Alegre - Brasile: Som fyzioterapeutka a pracujem v oblasti asistenčných technológií. Asistenčné technológie sú oblasťou, ktorá pomáha ľuďom so zdravotným postihnutím pri každodenných činnostiach, ako napríklad výživa, hygiena, pohyb a dokonca aj komunikácia.

Z dôvodu koronavírusu sú do nemocníc prijímaní pacienti so závažnými problémami dýchania, dôsledkom čoho často nie sú schopní verbálnej komunikácie. V tejto ťažkej lokálnej i globálnej situácii, sme sa so skupinou priateľov rozhodli podeliť sa o naše vedomosti a pomôcť práve v situáciách, keď sa rozprávanie stáva nemožným. Vytvorili sme tabuľky s alternatívnou možnosťou komunikácie, akou je i táto, sú na nich jednoduché grafické symboly, z ktorých si pacient môže vybrať ten, ktorý vyjadruje jeho aktuálnu potrebu. Ak si vyberie napríklad tento, znamená to, že chce povedať: „Chýba mi vzduch“, „Mám bolesti“, „Chce sa mi zvracať“, „Som unavený“, „Mám strach“.

Ďalšou skupinou symbolov sú žiadosti a otázky: „Potrebujem pomoc“, „Zavolajte lekára“, „Zavolajte mojej rodine“, „Ako to so mnou vyzerá?“. Keďže pacient nemôže vyslovovať slová, vytvorili sme mriežku s písmenami, pomocou ktorej môže napísať slovo, ktoré chce vyjadriť. Je tam tiež model ľudského tela. Takže keď sa mu objaví nejaký symptóm alebo bolesť, môže ukázať na tú časť tela, kde tento symptóm cíti a označiť aj intenzitu bolesti. Vzhľadom k tomu že táto epidémia je celosvetová a tabuľky by mohli pomôcť ľuďom na celom svete, preložili sme ich do rôznych jazykov, napríklad do čínštiny, španielčiny, portugalčiny, francúzštiny, angličtiny, nemčiny... Ktokoľvek môže využiť archív týchto materiálov, vytlačiť si ho, klasifikovať a ponúknuť zdravotníckym zariadeniam vo svojich mestách. Boli sme šťastní,

keď sme sa dozvedeli, že tento materiál už používajú v mnohých nemocniciach, zdravotných strediskách a ambulanciách po celej Brazílii. Dostávame správy o tom, ako menia a skvalitňujú vzťahy medzi pacientmi a zdravotníckym personálom, ktorý má používaním tejto jednoduchej pomôcky možnosť nadviazať novú formu komunikácie a tak poskytnúť správnu starostlivosť. Aj pre pacientov je to úľava v ich úzkostných stavoch a znižuje strach z toho, že nemôžu komunikovať.

(hudba)

Vince Fazio, Melbourne - Australia: Na začiatku tejto pandémie sme z farnosti dostali e-mail, v ktorom sme boli vyzvaní, aby sme zintenzívnili kontakty s najstaršími farníkmi, aby cítili, že sú súčasťou farnosti, v ktorej mnohí z nich aktívne prežili veľkú časť života.

S radosťou som túto výzvu prijal a začal som každú sobotu kontaktovať týchto ľudí. Mal som zoznam dvanástich mien, ktorým som mal v úmysle pravidelne telefonovať. Nepoznal so nikoho z nich a ani oni nepoznali mňa, takže prvé rozhovory boli veľmi rýchle a povrchné, pretože sa necítili veľmi komfortne. Časom sa však situácia úplne zmenila. Postupne sme sa zbližovali a atmosféra medzi nami sa stávala rodinnou. V sobotu ráno s napätím očakávali môj telefonát a keď som sa trochu omeškal, začali si o mňa robiť starosti.

Chcem sa s vami podeliť o skúsenosť s jednou pani, ktorej sa zhoršil zdravotný stav a neustále trpí akútnymi bolesťami. Cítim to z tónu jej hlasu, keď telefonujeme. Preto sa v prvom rade uistím, či sa cíti aspoň trochu pohodlne a príjemne. Často jej vravím, že Boh nás veľmi miluje a že ideme dopredu spoločne. Toto ju upokojí a v našom rozhovore pokračujeme slobodnejšie.

Všetci sa tešíme na chvíľu, kedy sa budeme môcť stretnúť osobne, spoznať sa ešte lepšie a tak pokračovať vo vytváraní rodiny, ktorou už teraz sme.

Win, Ho Chi Minh City, Vietnam: Zdravím vás, som Win a som z Vietnamu. Som tu s mojou rodinou a chcem vám porozprávať svoju skúsenosť. Minulý rok v lete som dostal peniaze od môjho kamaráta. Peniaze boli určené na stravu pre deti z etnických menšín na vysočine, ktorým sa s rodinou a priateľmi snažíme rôznymi spôsobmi pomáhať. Robíme tak zakaždým, keď ideme do môjho rodného mesta na prázdniny. Keď vidím, akí sú šťastní, som šťastný aj ja.

Spolu s otcom sme sa rozhodli, že tak urobíme aj tohto leta. Chceli sme pomôcť asi 200 deťom, ale keď som videl, akú sumu máme, uvedomil som si, že to nebude stačiť.

Spomenul som si na peniaze, ktoré som dostal od rodičov za výborné výsledky v škole. Otec sa ma spýtal, či sa teším zo svojej odmeny? Odpovedal som, že áno. Potom mi navrhol: "Prečo sa teda nepodelíš o svoje šťastie aj s druhými deťmi?". Najskôr som si predstavil všetky tie dobré veci, ktoré som si za ne mohol kúpiť. Potom som však cítil ako mi Ježiš vraví, ak dáš, vráti sa ti omnoho viac. Tak som sa rozhodol, že moje peniaze použijem na doplnenie sumy, ktorá v rozpočte chýbala.

Spoločne s mojím strýkom, ktorý je kňazom, sme v nedeľu po omši rozdávali všetkým týmto deťom výdatné občerstvenie. Bola to tiež príležitosť myslieť na životné prostredie a

správnym spôsobom sa postarať o odpadky. Všetci nám pri tom ochotne a s radosťou pomáhali.

Myslím, že aj v budúcnosti to chcem urobiť rovnako. Šťastie, ktoré som zakúsil, bolo skutočne sto násobkom od Ježiša za to, čo som daroval. Vďaka!

8. ODVAHU! 100 ROKOV DANILA ZANZUCCHIHO

Danilo: Ja že mám 100 rokov?

Anna Maria: Hm, zdá sa, že áno... zdá sa, zdá sa

Danilo: Nie!... 100 rokov? Je to možné?

Anna Maria: Je to možné.

Danilo: Je to možné, je to možné... Tak na zdravie!

Anna Maria: Čin čin! (hudba)

Speaker: Danilo Zanzucchi spolu s manželkou Annou Mariou boli jednou z prvých rodín, ktoré v 50-tych rokoch spoznali Hnutie fokoláre.

Danilo: Ja som vždy dôveroval Anne Márii a ona vždy dôverovala mne, aj keď som sa mýlil. [...] Je to pravda, je. Je pravda, že sme sa mali radi. A odkaz, ktorý môžeme zanechať našim deťom, príbuzným, všetkým, ktorí nás poznajú ...je tento: Milujte sa, pretože táto láska zostáva, je aj tam, v Raji, zostáva aj v Raji. A keď budeme tam, budeme šťastní že sme sa milovali.

Speaker: K jeho 100-ročníci mu prostredníctvom *streamingu* počas oslavy prichádza množstvo gratulácií od rodín, ktoré sú vyjadrením lásky a vďačnosti.

Ďalšie gratulácie od pápeža Františka, od prezidentky a spoluprezidenta Hnutia fokoláre, od starostu Grottaferraty, ktorý si váži tohto svojho obyvateľa, ktorý sa presťahoval do Castelli Romani pred niekoľkými desaťročiami zo severného Talianska, kde sa narodil. (hudba)

Speaker: Ako mladý zažil Danilo vojnu, počas ktorej dvakrát zázrakom unikol smrti. Tieto skúsenosti v ňom zanechali veľkú lásku k životu.

Danilo: Bolo to na jar v roku 1950, ako mladý inžinier som bol v Miláne, aby som pracoval na stavebných konštrukciách. Chodieval som sa najesť do istej reštaurácie s názvom „*Kardinál Ferrari*“, tam som si všimol skupinku mladých ľudí, ktorí sa tam stretávali. Raz večer podišiel jeden z nich k stolu, pri ktorom som sedel. Bolo sedem hodín večer a chcel som ísť zavčas spať, pretože som bol veľmi unavený z práce na stavbe. Bol to Guglielmo Borselli, kto sa mi prihovril: “Zanzucchi, dnes večer príde jedno dievča z Tridentu, aby nám rozprávalo o novej skúsenosti, nechceš prísť?”.

Dobrá výchova ma prinútila povedať: “Prídem!”. A išiel som. Tým mladým dievčaťom, ktoré rozprávalo históriu prvých čias Hnutia skupinke mladých, bola Ginetta Calliari.

Veľmi silno mi rezonovala v duši myšlienka, že Boha je potrebné milovať celým srdcom, celou dušou, zo všetkých síl. (hudba)

Speaker: O nejaký čas si berie za manželku Annu Máriu. Ako postupne spoznávali charizmu jednoty pochopili, že Boh ich povoláva k darovaniu sa ako ženatých fokolarínov, bola to cesta, ktorá v Cirkvi predstavovala veľa novinek.

Danilo: Hnutie bolo zo strany Cirkvi schválené v roku 1962. Svätá stolica ho po dlhom období skúmania schválila, my ako ženatí fokolaríni sme však v tom schválení obsiahnutí neboli. Vtedy Chiara poverila Igina Giordaniho, Spartaka Lucariniho a mňa, aby sme pred predstaviteľmi Cirkvi naše povolanie obhájili. Bol to otec kapucín, ktorý nás blahosklonne vypočul a nakoniec povedal: „Rozumiem vašim ašpiráciám, ale o takomto začlenení manželov do rehoľnej komunity – za akú sa vtedy Fokoláre považovalo - sa v Cirkvi neuvažuje. Nevieť vám pomôcť“.

Vrátili sme sa ku Chiare ako zbití psi so stiahnutým chvostom. Keď nás Chiara zbadala, usmiala sa a hovorí: “Vaše povolanie je zapísané v nebi, nie v kódexe kánonického práva“. Po dvoch rokoch sa potom zmenilo znenie kódexu kánonického práva a my sme sa v plným právom oficiálne začlenili do Hnutia fokoláre. (potlesk a hudba)

Speaker: Danilo pokračuje vo svojej kariére, je váženým inžinierom, poradcom v zastupiteľstvách, angažovaným členom miestnej cirkvi, keď ho však Chiara požiada, aby sa presťahoval do Castelli Romani, aby tam pomohol s budovaním nového centra Hnutia, bez váhania túto výzvu, spolu s Annou Máriou, prijíma. Neskôr pracuje tiež v *Città Nuova* pri zalamovaní publikácií.

Danilo: Po desiatich rokoch práce v *Città Nuova*, nás Chiara pozvala, aby sme pracovali priamo pre rodiny. Aj toto bola pre nás úžasná skúsenosť, ktorá nás zaviedla do mnohých končín sveta, spoznali sme množstvo rodín zo všetkých kontinentov, žijúcich v rôznych podmienkach. Najsilnejšie však pre nás je vždy to, že kamkoľvek vo svete, počas týchto našich ciest prídeme, cítime sa tam ako doma, pretože rodina, ktorú Chiara vybudovala je univerzálnou rodinou.

Speaker: Medzi veľké Danilove záľuby patrí kreslenie a maľovanie.

Danilo: Toto som zdedil po svojej mame. Chiara si všimla toto moje umelecké nadanie a zverila mi vo vzťahu Ideálu kontakt s ľuďmi zo sveta umenia. (hudba)

Danilo: „Takže toto je tiež príležitosť zanechať pozdrav, posolstvo všetkým, ktorí mali účasť na našom dobrodružstve. Odvahu, vždy majte odvahu, vždy, vždy, vždy majte odvahu! Pretože na konci života nám položia otázku, mal si odvahu? Ak budeme môcť odpovedať áno, budeme šťastní“.

Hudba a nápís: (Odvahu všetkým z Kolegamenta!)

Alessandra: Vďaka Danilo, vďaka Anna Mária, za vašu odvahu, ktorá nás pobáda nikdy nepoľaviť!

Ďakujeme tiež Rite Berschovej z Brazílie, Vincencovi Faziovi z Austrálie, rodine Nguyen z Ho Chi Min City, že nám porozprávali svoje príbehy.

9. TV FILM O CHIARE LUBICHOVEJ: ROZHOVOR SO SAVERIOM D'ERCOLEM

Alessandra: Azda už mnohí z vás počuli, že už niekoľko mesiacov beží príprava filmu pre taliansku televíziu o Chiare Lubichovej. A zaiste mnohí z nás – ja tiež – máme ohľadom tohto filmu viaceré otázky. Napríklad: kto ho natáča? Predstaví celý Chiarin život, alebo len niekoľko rokov? Bude to dokumentárny film alebo nie? Odpovede na tieto otázky nám zodpovie kreatívny producent Saverio D'Ercole z Casanova Multimedia, ktorý spolu s *Rai Fiction* vytvoril tento televízny film o Chiare.

Stefania Tanesini: *Casanova Multimedia* je kinematografická produkčná spoločnosť, ktorá spoločne s národnou talianskou televíziou *Rai Fiction*, realizujú televízny film o zakladateľke Hnutia fokoláre Chiare Lubichovej.

Voce sul set: Movimento! Azione!

Stefania Tanesini: Nedávno sa ukončilo natáčanie v Tridente, Ríme a okolí, a nedočkavo čakáme na dátum uverejnenia filmu na prvom televíznom kanáli Rai Uno.

Saverio D'Ercole je kreatívny producent spoločnosti *Casanova Multimedia*. Obsahom jeho práce je sledovať umeleckú formu celého filmového procesu, od prvej myšlienky až po posledný záber, a mať na starosti spracovanie príbehu.

Stefania Tanesini Collegamento CH: Saverio, tejto práci sa venuješ 24 rokov; ak sa nemýlim pracoval si aj na štyridsiatke kinematografických a televíznych projektoch; na niektorých veľmi dôležitých aj veľmi známych, ako *Coco Chanel* alebo *Vojna a Mier*, Ján Pavol II. Ale film o Chiare Lubichovej je pre teba osobitný, pravda?

Saverio D'Ercole, produttore creativo Casanova Multimedia: Chiarin Ideál som poznal, keď som mal 11 rokov, jedným slovom, prakticky celý život. Hneď od začiatku, keď som Chiaru počul často rozprávať: „všetko začalo, keď sa všetko rúcalo“, hneď som si predstavil príbeh históriu. Preto som vždy dúfal, že sa to aj raz zrealizuje, absolútne som sníval, túžil som byť pri genéze, pri zrode toho filmu tohto druhu.

Bývalá riaditeľka Rai Fiction, Tinny Andreattová pred pár rokmi vyslovila, že by rada priniesť príbehy veľkých talianskych žien aj z minulosti. To bol okamih, keď sme si spolu aj s inými

povedali, že by to mohla byť správna chvíľa predstaviť postavu Chiary. Som vďačný aj riaditeľovi vedenia Rai Nicolovi Claudiovu a Fabriziovu Zappimu, vedúcemu produkcie Rai, pretože bezprostredne a ochotne prijali tento projekt a spoločne sme na ňom pracovali tri roky. Musím osobitne poďakovať aj Luchimu Barbareschimu z *Casanova Eliseo Fiction*, pretože aj napriek tomu, že film mal obrovské ekonomické problémy, bol rozhodnutý na ňom pokračovať a jasne poukázal na „obsah, ktorý tento film prináša“.

Stefania Tanesini: Zhrnúť takú komplexnú postavu, akou je Chiara Lubichová do jeden a pol hodiny, zaiste nebola jednoduchá vec. Iste ste museli siahnúť aj po dosť neľahkých rozhodnutiach. Čím ste sa viedli pri voľbe toho, čo chcete o Chiare Lubichovej vyrozprávať?

Saverio D'Ercole: Selekcia materiálu a výber toho, čo sa má vmestiť do 90, 100 minútového filmu bolo veľmi ťažké. Samozrejme, že v tom hrali podstatnú rolu autori, čiže Giacomo Campiotti – okrem iného skvelý režisér – Luisa Cotta Ramosinová a Lea Tafuriová, ku ktorým sa pridali Francesco Arlanch.

Bolo ťažké prepojiť príbehy. Hrozilo riziko, že vznikne dlhý zoznam udalostí, ale nie príbeh. Takže postupne, pomaly sme určili hranice tohto príbehu a pochopili sme, že pravdepodobne jadro tejto histórie bude v 40-tych rokoch. A tak, pochopiteľne, s veľkou bolesťou sme sa rozhodli hovoriť len o týchto rokoch, v rámci naratívy 50-tych rokov, keď Chiara bola vyšetrovaná v Sant'Uffizio. Ale jadro histórie, 80% sa koná v Tridente, v rokoch od '43. do '46.

Ide o *fiction*, nie o dokumentárny film, to chcem jasne povedať, a to aj preto, aby niekto nemal mylné očakávania. Fiction obsahuje istý rámec invektívy, s cieľom vytvoriť príťažlivý príbeh. Snažili sme sa o to s rešpektom na opravdivý príbeh, stavať na týchto pilieroch, teda na historických momentoch Chiarinho príbehu.

Stefania Tanesini: Chiaru Lubichovú hrá osvedčená talianska herečka Cristiana Capotondiová, ktorá sa musela vnoriť, do zložitej postavy, dlhovekej postavy, akou bola Chiara. Akú Chiaru predstavuje tento film?

Saverio D'Ercole: V prvom rade treba objasniť toto: myslím, že môžem povedať, že je to Chiara Giacomina Campiottiho, autora, spoluautora a režiséra, a Cristiany Capotondiovej.

To je veľmi dôležité, pretože ani jeden z nich predtým nepoznali Hnutie, alebo ho poznali len tak, bežne, nič hlbšieho. Takže bol to ich vonkajší pohľad – to je na veci zaujímavé – ktorým ku Chiare pristupovali. Každý to robil cez svoju profesiu, prostredníctvom svojho talentu, ktorý má. A stretnutie umeleckého rozmeru Giacomina ako spoluautora a režiséra, a Cristiany ako herečky, z môjho uhla pohľadu, ukazuje mimoriadnu Chiaru.

Považujem za správne a korektné zo strany scénoografie povedať, že každý z nás má svoju Chiaru, aj tí, čo ju poznali ako ja, a môže sa premietnuť do tejto dimenzie, do tohto umeleckého priesečníka, robeného čestne, úprimne a seriózne zo strany Giacomina a Cristiany.

Stefania Tanesini: Saverio, posledná otázka, ktorú by ti pravdepodobne dali všetci: kedy sa bude vysielat tento film a bude sa premiatat len v Taliansku alebo aj v zahraničí?

Saverio D'Ercole: Predpokladám, že tento film by sa mohol odvysielať v prvých mesiacoch roku 2021. Pokiaľ ide o eventuálne rozšírenie vo svete, samozrejme, že vítame túto možnosť, ale závisí to aj od návrhov, ktoré by prišli na eventuálne zakúpenie a následnú distribúciu v ďalších častiach sveta.

Stefania Tanesini: Vďaka, Saverio, veľa šťastia, ďakujem a zostaneme v kontakte.

Saverio D'Ercole: Absolútne áno. (musica)

10. NÁDEJ PRE LIBANON

Michele: Chiarin príbeh začal pred mnohými rokmi počas bombardovania druhej svetovej vojny. Aj dnes existujú miesta, kde ideál bratstva žije medzi troskami zničených miest. Z Bejrútu v Libanone niektorí z komunity Fokoláre nám porozprávajú, ako žijú v tomto mimoriadne ťažkom období, po výbuchu 4. augusta, ktorý zničil celý prístav a viacero štvrtí mesta.

Sirene e didascalìa: 4. augusta bejrútskym prístavom v srdci mesta otriasol mocný výbuch.

Nour Bouzamel: V deň výbuchu som bola na návšteve u známych, ani nie míľu od prístavu. Všetko sa stalo na sekundu presne: sekunda dve navyše by nám boli osudné.

Ocitli sme sa v tme, pokrytí prachom, všade plno dymu. Prišla k nám jedna žena, plakala a o prosila nás o pomoc, lebo mala poranenú nohu. Pomohli sme sa jej odtiaľ dostať cez známe skratky, ktoré sme poznali, lebo väčšie cesty boli úplne neprechodné. (sirene)

Salim Khouri: Deň výbuchu bol na začiatku úplne rovnaký ako všetky ostatné. Bol som práci, v starom meste pri prístave.

O 18:05 došlo k výbuchu. Pamätám sa, že sme všetci sedeli v práci, pozerali sme sa na seba a nevedeli, čo sa stalo. Po druhom výbuchu som videl ako sa rozletelo sklo na okne vedľa mňa. Ak by som tam sedel, zasiahlo by ma to. Dodnes počujem v ušiach tú sirénu. (musica)

Georgette Mailhac: Táto tragédia sa udiala v tej najťažšej dobe našej histórie. Viac než rok sme v takej ekonomickej kríze, ako nikdy predtým. Libanonská líra sa hneď prepadla, stratila viac než 80% svojej hodnoty, nehovoriac ani o ťažkej situácii spôsobenej pandemiou COVID-19.

Pre mňa to bol obrovský šok a mala som pocit, že sa v mojom vnútri niečo zlomilo. Stratila som nádej do budúcnosti. Ako sa dá ešte veriť, keď vždy, keď niečo vybudujeme sa to zrúti?

Nour Bouzamel: V okamihu explózie som mala pred sebou smrť. Mala som zvláštny pocit, že môj život na zemi končí. Nasledovali nekonečné sekundy hrôzy. Ale práve v tej chvíli

som začula, ako mi vnútorný hlas hovorí: tvoj život sa ešte neskončil, že „Boh je s nami, že nás miluje, že na nikoho nezabúda.“ Vtedy som skutočne pochopila, čo znamená zveriť svoj život Bohu.

Georgette Mailhac: To, čo mi skutočne vrátilo nádej, boli slová pápeža Františka adresované libanonskému ľudu a celému svetu. Vrátil nám schopnosť vidieť poza to, čo sme prežívali v danej chvíli.

Papa Francesco: ... po tragédii, ktorá zachvátila mesto Bejrút, moje myšlienky stále odbiehajú k milovanému Libanonu...⁶ (musica)

Salim Khouri: Na druhý deň som sa hneď porozprával s mladými, všetkými, čo poznám, cítil som, že musíme niečo konkrétne urobiť, aby sme pomohli ľuďom z Gemmayze, Quarantiny, v najviac zasiahnutých častiach Bejrútu. Zamestnávateľovi som napísal, že neprídem do práce. Nevedel som ako sa zariadiť, možno som si mohol vziať deň dovolenky, lebo som chcel ísť pomáhať.

Nevedel som, čo konkrétne budeme robiť, chcel som len pomáhať, hocikomu. Na konci dňa mi volá šéf a ďakuje mi, za moje rozhodnutie. Dodal, že ten deň mi neodpočíta z dovolenky, lebo videl, koľko pomoci treba v takej situácii. (musica)

Marie Claire Amidi: Hoci sme pomáhali, cítila som sa frustrovaná, že robím príliš málo. Hovorila som si: možno títo ľudia potrebujú niečo celkom iné a ja im môžem len opraviť stany, alebo očistiť prach, alebo si iba sadnúť a počúvať ich, budovať vzťahy. Ale uvedomila som si, že práve toto potrebovali: pocítiť lásku a opäť nájsť dôstojnosť po tom, čo všetko zažili.

Georgette Mailhac: V Libanone pracujú aj iné iniciatívy asistencie, ktoré pomáhajú viac než 100 rodinám v týchto časoch krízy. Až dodnes rozdáajú teplé jedlo potrebným rodinám i základné potraviny.

Marie Claire Amidi: Možno nádej nie je žiadna, ale aj tak ju chceme spoločne hľadať. Aj naďalej chceme veriť, že aj napriek ničeniu a smrti, napriek bolesti, existuje láska, existuje jednota, aj pekná budúcnosť, ktorú môžeme nájsť. (musica)

Alessandra Pasquali: Ďakujeme vám: Nour, Georgette, Salimu, Marie Claire, a tiež Heraldovi a Rite, ktorí pripravili túto reportáž z Bejrútu zaiste v neľahkých podmienkach. Srdečná vďaka!

Michele Sole: Sme vám blízko z celého srdca a mnohí to aj dosvedčili darmi cez komisiu Koordinácie urgentných situácií Hnutia fokoláre, ktorá bola otvorená hneď pre prvé príspevky, ale aj teraz cez AMU a AFN, ktorí už začali s obnovou zničených bytov, obchodov a poskytujú i pomoc školopovinným deťom v štúdiu na diaľku.

Zbierka fondov je stále aktívna a kto by chcel prispieť, môže ísť na stránku AMU na sekciu „Podpor nás“ alebo na sekciu „Daruj teraz“ na stránke mimovládnej organizácie AFN. Ďakujeme za vašu veľkodušnosť.

---

⁶ Dal discorso di Papa Francesco il 2 settembre 2020, al termine dell'Udienza Generale nel Cortile di San Damaso, in Vaticano.

11. S PÁPEŽOM FRANTIŠKOM BYŤ VŠETCI BRATMI/ VŠETCI BRATIA

Alessandra: Tu s nami je Emmaus. Ďakujeme, že nám daruješ tieto chvíle.

Veľmi ma oslovili posledné slová Marie Claire z Libanonu, keď povedala: „Možno nádej nie je žiadna, ale aj tak ju chceme spoločne hľadať“. Emmaus, kam máme ísť hľadať túto nádej?

Emmaus: Pripomeňme si Chiarine posolstvo na začiatku: môžeme ju nájsť v láske, v tej láske, o ktorej nám Chiara hovorila už od prvých čias od zrodu hnutia, v láske, ktorá má svoje korene v Bohu.

Spomínate si? Mnohí z nás zažili chvíle, keď Chiara hovorila o plamienku, ktorý zapaľuje Boh v srdci každého človeka. Tento plamienok je Božia láska, ktorú vložil do srdca každého Boh a preto má aj vlastnosti Božej lásky.

Musí to byť preto tá láska, o ktorej Chiara hovorila aj v úryvku, ktorý sme videli na začiatku kolegamenta, čiže nezištná láska, univerzálna láska, schopná prijať, odpustiť, byť milosrdná, ktorá od druhého nič nečaká.

Takáto láska je tým plamienkom, tým znakom, tým semenom Božej lásky, ktorú vložil do srdca každého Boh, každého človeka, veď všetci ľudia sú Božími deťmi a majú v srdci tento ohník. Človek ho môže aj zhasnúť, ale ak ho neuhasí – závisí to od človeka – ak v srdci nezhasne tento plamienok, toto semienko bude rodiť, bude plodné, zrodí nový život, iné možnosti a niečo vyrastie.

Čiže čerpať môžeme z lásky. Náš božský básnik Dante Alighieri na jednom mieste hovorí, že z maličkaj iskričky môže vzbĺknuť veľký požiar, maličká iskra, ak v ľudskom srdci pochádza z Božej lásky, môže premeniť nás i svet okolo nás. Tam ju teda hľadajme.

Alessandra: Ďakujem.

Michele: Grazie Emmaus.

Emmaus: Ja ďakujem vám.

Michele: Emmaus, poďme k dnešnej správe, že pápež v Assisi podpísal novú encykliku s krásnym názvom: „Všetci bratia“. Na svoj tweet napísal: „Úsilie budovať spravodlivejšiu spoločnosť má v sebe schopnosť byť si bratmi v duchu ľudského spoločenstva.“ Prekvapila ťa voľba tejto témy u pápeža?

Emmaus: Vôbec nie! Pretože je to potrebné, je to najväčšia túžba súčasného ľudstva. Pápež na to dokázal zareagovať. Touto encyklikou nás chce dať všetkých spolu, aby sme hľadali odpoveď na túto potrebu ľudstva. Mala som dojem, akoby sa práve on stal hlasom v tomto dezorientovanom svete, on, ktorý je schopný zachytiť túto bolesť ľudstva a predložiť nám to.

Ale ponúka sa nám tu aj otázka: „Čo môžeme urobiť?“ V tomto bode mi dovoľte, aby som sa obrátila vyslovene na všetkých tých, ktorí sa považujú za povolanych Bohom, aby niečo urobili a tak odpovedali a úplne sa oddali veci, bezmedzne, bez oddiaľovania, bez prestávok, bez strachu, úplne sa tomu dali.

Všetci tí, ktorí majú Božie povolanie a ktorí v charizme jednoty, v Chiarinej charizme našli pomoc a sami sa presvedčili, že je to možné, lebo si urobili konkrétne, opravdivé

skúsenosti hlbkej jednoty na tejto zemi, že majú povolanie a teda aj milosť, a tú chcú dať k dispozícii. Všetkých tých by som chcela mať teraz pred sebou, aby som im mohla povedať: pustíme sa do toho spoločne! Áno, Boh nás povolal, dostali sme dar, ktorý nám dovolil urobiť takúto skúsenosť; ale toto poslanie k bratstvu – pre nás je poslaním k tomu, aby všetci boli jedno, k jednote – toto povolanie, ktoré cítime tak silno vnútri, nás pozýva hľadiť hore, hľadiť do ďaleka, toto povolanie si vyžaduje, aby táto jednota tu odzrkadľovala jednotu, ktorá je v nebi, aby sa tu na zemi žilo ako v nebi – dovoľte mi to povedať – ako v Trojici, kde jednota a rozdielnosť existujú spolu, kde každá osoba rešpektuje tú druhú, kde každý vytvára druhému priestor, každá osoba vyzdvihuje druhú, kde každý sa snaží ponoriť sa do druhého, každý sa snaží takpovediac stratiť sám seba, až kým sa ten druhý úplne neprejaví. A to neanuluje ale naopak, poukazuje na pravdivú, na tú najhlbšiu jednotu.

Takáto veľká jednota, ktorá sa žije v nebi a ktorú si prajeme, aby sa žila aj na zemi, má len jeden príklad. Len jeden nám v tom môže byť príkladom, Ježiš. Ježiš, ktorý ako Boh dokázal úplne stratiť svoje božstvo, aby zostúpil medzi ľudí, aby sa stal človekom a na kríži – vo chvíli opustenosti – vzal na seba všetku opustenosť, všetky kríže, všetky úzkosti, všetky trápenia, všetky extrémizmy, všetky viktimizácie, všetky rany, opustenosť, ktoré ľudia všetkých čias, v každej situácii prežívali a prežívajú. Urobil ich svojimi takou veľkou láskou, ktorá dokázala znovu zjednotiť to, čo bolo rozbité medzi Bohom a človekom, medzi ľuďmi navzájom i s celým stvorenstvom.

Tento príklad máme pred sebou. Ak dokážeme mať takúto veľkú lásku, dosvedčíme svetu, že táto jednota existuje, že je možná, že táto jednota už začala.

Prialo by som si, aby všetci, ktorí to takto cítia, ktorí ma teraz počúvajú a ktorí sa chcú pustiť do tejto veľkej a dôležitej úlohy, chcela by som, aby sme všetci spoločne takto boli prvou odpoveďou pápežovi a potešili ho takto, dali mu nádej, pretože niečo sa už začalo.

Zároveň by sme si priali byť všetci spoločne, so všetkými, čo si to prajú, ktorí chcú pracovať pre tento veľký cieľ, chceli by sme byť hoci aj maličkou skupinou vo svete, inšpirujúci sa Chiarinou charizmou, táto skupina patriaca do veľkej rodiny sveta, aby hoci maličkí sme boli počiatočnou, malou účinnou bunkou, ktorá ako kvas prekvasí celé ľudstvo a premení ho, ktorá skutočne bude začiatkom nového sveta.

Chcela by som sa do toho pustiť so všetkými vami. Ja do toho idem, pozývam všetkých urobiť podobne, všetkých, ktorí sú za to!

Alessandra: Emmaus, ďakujeme. Chceme byť tým kvasom, ktorý z celé ľudstvo premení na zjednotený svet. Ďakujeme, Emmaus!

Emmaus: Zjednotený svet. Ďakujem.

Michele: Ďakujeme veľmi, Emmaus! Sme za to!

Emmaus: Ďakujem vám i všetkým!

12. BUDÚCE UDALOSTI A ZÁVER

Michele: Alessandra.

Alessandra: Áno, Michele.

Michele: Už sme skoro na konci...

Alessandra: Áno, ale ešte máme dôležité oznamy. Začnem ja.

Prvý oznam sa týka jednej gen, ktorá sa dotkla mnohých srdc na celom svete. Kto by to bol ak nie Chiara Luce Badanová? 25. septembra 2010, presne pred 10 rokmi, bola blahorečená a 7. októbra to bude 30 rokov od jej úmrtia. Z toho dôvodu Fond Chiary Badanovej organizuje udalosti, ktoré môžete sledovať v priamom prenose, s množstvom svedectiev ľudí, ktorí ju osobne poznali. Ostatné informácie sa dozviete na oficiálne stránke Chiara Luce: chiarabadano.org

Michele: Potom 15. októbra sa bude konať medzinárodný kongres *Global Compact on Education*/ Pakt globálneho vzdelávania. Môžete ho celý sledovať v priamom prenose na internete. Viac o tejto udalosti zameranej na zmenu mentality v oblasti vzdelávania, sa dozviete na webovej stránke: educationglobalcompact.org

Alessandra: A od 23. – 25. októbra sa bude konať stretnutie „Nové cesty smerom k integrálnej ekológii: 5 rokov od Laudato Si'“? organizuje ho ekologická sieť Hnutia fokoláre EcoOne, odznejú na ňom hlasy mnohých odborníkov z celého sveta. Viac informácií na ecoone.org

Michele: A nakoniec *Františkova ekonomika*, ktorá sa bude konať *online* od 19. do 21. novembra, v posledný deň sa jej zúčastní aj pápež František. Ďalšie informácie na stránke: francescoeconomy.org

Alessandra: Koniec oznamov!

Michele: Ešte nie.

Alessandra: Nie?...

Michele: A kedy bude budúce kolegamento?

Alessandra: Chystala som sa to povedať, nezabudla som: budúce kolegamento bude 5. decembra na poludnie talianskeho času.

Michele: Ok, výborne, Ale! Uvidíme sa znovu 5. decembra. Nezabudnite!

Alessandra: Ale prv než sa rozlúčime, vďaka Ale, chceme poďakovať všetkým, čo sa podieľali na príprave tohto mimoriadneho kolegamenta!

Michele: Skutočne! Vďaka, Ale, ďakujeme aj každému z vás, čo ste boli s nami dnes večer. Srdečné objatie a ciao!

Alessandra: Grazie! Ciao! A presto.